

Finansministeriet og Danmarks Nationalbank har deltaget i den danske forberedelsesproces. Der er endvidere etableret en ngo-kontaktgruppe med deltagelse af bl.a. FN-Forbundet, Mellemfolkeligt Samvirke, Kvindernes Ulandsudvalg og Ibis, hvor der løbende udveksles synspunkter vedrørende forberedelsesprocessen. Hertil kommer støtte til en række ngo-aktiviteter forud for konferencen, arrangeret af FN-Forbundet, Kvindernes Ulandsudvalg, Ibis og Mellemfolkeligt Samvirke, og som ved andre lignende konferencer forventes deltagelse af parlamentarikere samt repræsentanter for ngo'er i den danske delegation.

Der er flere udgangspunkter for FFD-procesen. For det første de store forandringer i den internationale finansverden i løbet af 1990'erne og betydningen heraf for udviklingslandene. Dette har navnlig har været udgangspunktet for mellemindkomstlandene i Asien og Latinamerika, som blev særlig hårdt ramt af den finansielle krise i 1997/1998 og savnede en større inddragelse i drøftelsen af problemerne i de internationale finansielle institutioner.

For det andet globaliseringen med dens hidtidige positive betydning for nogle udviklingslande, men også nogle negative konsekvenser for andre.

Kl. 18.15

For det tredje behovet for finansiering af de udviklingsmålsætninger, som verdenssamfundet er blevet enig om i rækken af FN-konferencer i 1990'erne.

Bagvedliggende temaer vækker bekymring hos de fattigste lande, fordi man ikke har fået tilstrækkelig del i de stærkt stigende direkte udenlandske investeringer, som er blevet koncentreret i et mindre antal mellemindkomstlande samtidig med et fald i bistanden i det sidste årti.

Et andet tema er en række mellemindkomstlandes ønsker om at få en stærkere indflydelse på de internationale fora, hvor normer og standarder for den internationale finansverden bliver drøftet.

Konferencen vil også skulle ses i lyset af det nye stærke fokus på bekæmpelse af terrorisme. Som den første FN-konference siden den 11. september vil konferencen i Monterrey kunne bidrage til at understrege FN's betydning som ramme om verdenssamfundets dialog om fred, sikkerhed og udvikling.

Den bredt anlagte dagsorden omfatter udviklingslandenes ansvar for at mobilisere egne ressourcer, internationale statslige og private over-

førsler, handel, gæld og det internationale monetære finansielle samt handelssystemernes udviklingsfremmende indretning.

Derved byder konferencen efter regeringens opfattelse på en enestående mulighed for at fremme en sammenhængende indsats på flere fronter: en bedre koordination af udviklingsindsatsen mellem det enkelte modtagerland og de bilaterale og multilaterale donorer, et øget samspil mellem de statslige og private overførsler og en større sammenhæng i landenes udviklings- og handelspolitik.

Den aktuelle ugunstige økonomiske baggrund for konferencen bør således efter regeringens opfattelse ikke være til hinder for, at konferencen benyttes til at udstikke retningslinjer for det internationale samarbejde om en effektiv mobilisering og anvendelse af de finansielle ressourcer, der er nødvendige for at nå de internationale udviklingsmålsætninger.

Fra Danmarks og EU's side har vi presset på for en aktiv inddragelse af Verdensbanken, IMF, verdenshandelsorganisationen WTO, det private erhvervsliv og civilsamfundet i forberedelsesprocessen. Det lykkedes i højere grad end tidligere ved større FN-konferencer. Og det er vores håb, at konferencen vil resultere i et styrket samarbejde mellem alle relevante aktører i udviklingsprocessen, både nationale og internationale, offentlige og private. Det giver bedre sammenhæng og bringer dermed større effektivitet til gavn for udviklingslandene.

Konferencens forberedende komité nåede i slutningen af januar måned til enighed om et udkast til slutdokument, som ventes endeligt vedtaget på konferencen. Og vi kan konstatere, at prioriteterne i Danmarks og EU's forhandlingslinje er afspejlet i den forventede sluttekst.

EU har fra starten deltaget aktivt i forberedelsesprocessen og spillet en central rolle, og vores fælles prioriteter har været at opnå en mere effektiv mobilisering og anvendelse af de finansielle ressourcer for at indfri udviklingsmålsætningerne fra de sidste 10 års konferencer:

At sætte fokus på fattigdomsbekæmpelse, herunder særligt behovene i de mindst udviklede lande og Afrika.

At sikre gode rammebetingelser for ressourcemobilisering gennem god regeringsførelse og anerkendelse af, at modtagerlandenes egen formulering af nationale strategier for fattigdomsreduktion er et centralt redskab for ejerskab og koordination af den internationale bistand.